

AGRICULTURA — ALIMENTACIÓ

L'agricultura de regadiu, que significa disposar d'aigua per fer-ne una aplicació òptima, té un paper fonamental en l'absorció de diòxid de carboni de l'atmosfera. Es tracta, per tant, d'una forma eficient i autosostenible de descontaminació.

Com a il·lustració, una hectàrea de regadiu dedicada al conreu de blat de moro enriqueix l'aire amb 14,5 tones d'oxigen. Si comptem que, segons les dades amb què es va treballar a Kyoto, s'emeten 3,5 tones anuals de diòxid de carboni per habitant, podem entendre fins a quin punt és important la funció de l'agricultura i els regadius per incrementar la productivitat i també la descontaminació.

La fotosíntesi fixa anualment 100.000 milions de tones de carboni a tot el planeta, és a dir, les absorbeix de l'atmosfera. Això implica la desaparició anual de 366.000 milions de tones de diòxid de carboni a través de les plantes, que es tradueixen en una descontaminació de més de 60 tones per càpita, perquè les plantes són, d'alguna manera, devoradores de diòxid de carboni.

Si prenem les xifres que s'han analitzat a Kyoto sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle, amb un increment del 6% en la capacitat fotosintètica del planeta n'hi hauria prou per equilibrar la balança d'emissions i absorcions de diòxid de carboni. Per aconseguir-ho, cal invertir en recerca i desenvolupament per a la millora genètica de les plantes.

De tota manera, quan parlem de la importància de la funció descontaminadora de les plantes, hem de fer èmfasi en la combinació que ha d'haver-hi entre llum solar i aigua perquè hi hagi possibilitats de vegetació i, per tant, de fotosíntesi. L'extensió dels regadius, que en fer arribar aigua a zones seques les fa més productives des d'un punt de vista alimentari i mediambiental, permet també optimitzar l'ús de l'aigua i aplicar-la a la planta segons les necessitats del conreu.

Per això, des de la Fundació Agrícola Catalana entenem que l'aposta per equilibrar la balança entre emissions i absorcions de diòxid de carboni s'ha de fer pensant també en una activitat econòmica rendible. L'agricultura, en aquest cas, com a produc-

La contribució agrícola a Kyoto

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Conducció d'aigua del Ter per abastir els camps de regadiu de Torroella

tora d'aliments, esdevé, per aquesta doble funció, molt eficient.

Per tant, l'extensió d'una agricultura de regadiu significa, a curt termini, avançar cap al desenvolupament econòmic sostenible.

L'entrada en vigor del Protocol de Kyoto el passat mes de febrer ha tornat a obrir la controvèrsia sobre desenvolupament econòmic, medi ambient i competitivitat, amb posicionaments diferents de la comunitat científica sobre l'escalfament de la Terra i el canvi climàtic.

Independentment de qui tingui raó: si aquells que són més aviat alarmistes pel que fa als canvis climàtics o aquells que més aviat minimitzen les conseqüències d'aquests canvis, sí que hi ha acord que hi ha

un excés d'emissions de diòxid de carboni que cal reduir.

I des de la Fundació Agrícola Catalana voldríem recordar el paper que té el sector agrari en aquest sentit, perquè el problema no és tant quina quantitat de diòxid de carboni s'emet sinó l'equilibri entre emissions i absorcions de diòxid de carboni.

En aquest sentit, la condemna al sector industrial s'hauria de posar entre parèntesi. La indústria ha de continuar treballant en la producció de béns cada cop millors i amb menys costos, i ha d'invertir en recerca per reduir les emissions de contaminants. I, d'altra banda, hem de ser capaços d'incrementar l'eficiència de l'activitat agrícola tot millorant la capacitat fotosintètica per absorbir aquestes emis-

sions i equilibrar la balança, perquè justament una balança equilibrada d'emissions i absorcions donarà lloc a un desenvolupament econòmic sostenible, que, en definitiva, és l'objectiu.

El desenvolupament econòmic no es pot destriar de l'ús d'energia, i actualment gairebé tota l'energia que es consumeix és d'origen fòssil (petroli i carbó) i desprèn diòxid de carboni a l'atmosfera quan entra en combustió. D'altra banda, la reducció de la superfície forestal i vegetal ha originat una disminució de la capacitat d'absorció de diòxid de carboni. Per això la balança anual neta d'emissions a l'atmosfera arriba a 3.000 milions de tones per any, segons dades de la FAO, i als últims 50 anys la concentració de diòxid de carboni a l'atmosfera s'ha incrementat un 25%.

En el cas de Catalunya, segons dades del departament de Medi Ambient, les emissions de diòxid de carboni van ser de 7,2 tones per habitant i any. I, en el cas de Barcelona, els càlculs de la petjada ecològica relativa a l'energia —el resultat de dividir l'emissió total de diòxid de carboni per la capacitat d'absorció d'una hectàrea de vegetació— dona com a resultat que cada ciutadà de Barcelona necessita entre 3 i 3,5 hectàrees per any de boscos per equilibrar la balança.

La solució a llarg termini és trobar una font alternativa d'energia no fòssil, que no emeti gasos d'efecte hivernacle. Tanmateix, no sembla que hi hagi encara alternatives reals als combustibles fòssils.

A mitjà termini es poden fomentar les reforestacions de boscos, com es preveu en el Protocol de Kyoto. Tanmateix, caldrà tenir en compte que si hi ha un canvi d'ús de terrenys agrícoles a forestals es podrien provocar repercussions negatives en el mercat d'aliments i, per tant, les mesures a aplicar hauran de tenir en compte aquest aspecte.

Des de la Fundació Agrícola Catalana estem convençuts que a la curta i a la llarga l'extensió de l'agricultura de regadiu com una forma eficient de descontaminació a través d'una activitat econòmica rendible permet unes perspectives de futur més equilibrades i realistes. A la fi, les plantes sempre han hagut de netejar l'atmosfera de diòxid de carboni. I de franc.

BREUS

■ Mor José M. Pascual, cofundador de Pascual Hermanos

José M. Pascual Pascual, expresident i cofundador de l'empresa hortofructícola Pascual Hermanos, va morir ahir a València a l'edat de 76 anys i avui serà enterrat a Pego (Marina Alta), la seva població natal. L'empresari va fundar, amb els seus germans Antonio i Vicente, Pascual Hermanos als anys seixanta, època en què comptava amb una de les infraestructures més modernes del sector, cosa que la va convertir deu anys més tard en una de les companyies agrícoles més fortes d'Espanya. L'empresa va entrar en crisi als anys noranta, quan la va comprar la multinacional Dole Food, que va acabar tancant-la. [Efe]

■ Treballadors de Miniwatt demanen la intervenció del govern

Els treballadors de Barayo, l'antiga Miniwatt, es van manifestar ahir a Barcelona per protestar contra el tancament de l'empresa. Els empleats, que ahir van acabar una vaga de fam de 24 hores protagonitzada per 75 persones, demanen la intervenció de la Generalitat en la crisi. També sol·liciten a LG i Philips, propietaris de l'empresa, indemnitzacions més grans i un pla social "digne" per als 362 afectats per l'expedient de regulació d'ocupació que es presentarà avui. [Efe]

El port de València es va acostar el 2004 als volums del de Barcelona

El tràfic a la capital catalana va ser de 41 milions de tones

Redacció
BARCELONA

El port de València, amb un total de 37,9 milions de tones, es va situar l'any passat a només 3,1 milions del de Barcelona (41 milions) en tràfic de mercaderies el 2004, segons informa Ports de l'Estat.

El conjunt de ports espanyols van assolir l'any passat un nou màxim històric, de 410 milions de tones, cosa que suposa un increment del 8% respecte de l'exercici anterior. El port d'Algesires, amb 65,7 milions de tones, amb un 8% de creixement, va ser el líder ar-

reu de l'Estat, seguit del de Barcelona, amb els 41 milions de tones (15,6% més), i València, que amb les 37,9 tones ha experimentat un creixement de 7,4 punts.

Contenidors

Pel que fa a la quantitat de mercaderia general que viatja en contenidors, Barcelona va evidenciar un significatiu increment, amb 24,8 milions de tones, que suposen haver avançat un 18,8%. En aquest cas, València es va situar per damunt de Barcelona, amb 30,4 milions i un increment del 9%.

En tràfic de contenidors mesurat en TEU (unitats de vint peus), el que va experimentar un creixement important va ser el port de Barcelona, que va guanyar respecte del 2003 un 15,6%, i en va registrar 1,9 milions. València, que va créixer un 7,5%, va registrar 2,1 milions en aquest paràmetre.

IMORENT, S.A.

CANVI DE DOMICILI SOCIAL

Comuniquem als nostres clients i proveïdors el trasllat del nostre domicili social a Barcelona (08007), Gran Via Corts Catalanes, 608, 5è-C. Signat: l'administrador únic.